

внутрішньому ринку. По-друге, за рахунок розширення частки національного ринку компанії накопичують потенціал для закордонної експансії. Тому слід розглядати можливості підвищення конкурентоспроможності не тільки великих компаній, але також середніх і малих підприємств (при сприятливих умовах можуть дорости до міжнародного рівня).

Одним із завдань, що сприятиме успішному входженню України на міжнародний ринок і досягнення високого рівня міжнародної конкурентоспроможності вітчизняних підприємств, є правильне і ефективне використання інформаційно-комунікаційних технологій. Використання інформаційно-комунікаційних технологій дозволяє малим і середнім підприємствам за рахунок зниження витрат поширення ринкової інформації долати нішеві і географічні обмеження своєї діяльності.

Література.

1. Балабанова Л.В. Маркетингове управління конкурентоспроможністю підприємств : Монографія / Л.В. Балабанова, В.В. Холод. - Донецьк: ДонДУЕТ, 2006. - 294 с.
2. Горкавий В.К. Використання статистичних методів в маркетингових дослідженнях / В.К. Горкавий, О.В. Іващенко // Економіка АПК. – 2008. – № 7 (165). – С. 105-111.
3. Іващенко О.В. Економічна сутність категорії «ринку» / О.В. Іващенко // Вісник ХНАУ. Серія «Економіка і природокористування». Випуск 5. – Х : ХНАУ, 2007. – С. 161-165.
4. Мандич О.В. Ринкова позиція сільськогосподарських підприємств – виробників зерна / О.В. Мандич // Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки). Випуск 1. – Мелітополь: ТДАТУ, 2013. – С. 337-342.
5. Мандич О. В. Стратегії конкурентоспроможного розвитку аграрних підприємств / О. В. Мандич // Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії. – Вип. 1 (07). – Ч. 1. – Запоріжжя: ЗДІА, 2017. – С. 116-120.
6. Піддубний І.О. Управління міжнародною конкурентоспроможністю підприємства / І.О. Піддубний, А.І. Піддубна. – Х.: ВД “ІНЖЕК”, 2004. – 264с.
7. Портер М. Международная конкуренция [Текст]: Конкурентные преимущества стран / М. Портер; пер. с англ. - М.: Международные отношения, 1993. - 896 с.
8. Управління міжнародною конкурентоспроможністю підприємства (організації): навч. посібник / За ред. І. Ю. Сіваченка. - Київ: ЦНА, 2003. – 186 с.

AUTOMATION IN THE ELECTRIC POWER INDUSTRY

Chala N.G., Kharkiv Petro Vasulenko National Technical University of Agriculture

Milenin D.M. assistant

With the development of the electric power industry, it quickly became clear that to regulate processes in the production, transportation and conversion of electricity, it is necessary to use high-speed devices that could instantly react to changing processes in the power grid, automatic emergency generator.

Automation is one of the directions of scientific and technological progress, the use of self-regulating technical means, economic and mathematical methods and control systems that relieve a person from participation in the processes of obtaining, converting, transferring and using energy, materials or information that significantly reduces the degree of this participation or the laboriousness of the operations. It requires additional application of sensors (sensors), input devices, control devices (controllers), actuators, output devices using electronic equipment and computational methods, sometimes copying the human's nervous and mental functions. Along with the term automatic, the concept of automated is used, emphasizing the relatively greater degree of human participation in the process.

Automated:
Production processes;
Designing;

Organization, planning and management;
Scientific research.

The goal of automation is to increase labor productivity, improve product quality, optimize management, eliminate a person from production that is hazardous to health, increase reliability and production accuracy, increase convertibility and reduce processing time.

Automatic control of normal modes of the power supply system. It provides:

- automatic maintenance at a given level;
- voltage, frequency and reactive power;
- buses of electric stations;
- automatic coefficient adjustment;
- automatic control of reactive;
- automatic adjustment;
- compensation of arc suppression reactors in;
- electric networks with a voltage of 6-10-35 kV.

These automation devices provide, at a given level, voltage and frequency in the normal operation of the power supply system, the ARV device seeks to maintain the voltage in emergency situations.

High-speed modern relay protection devices and power transmission line switches made it possible to implement a fast-acting and accelerated re-inclusion. The creation of highly sensitive electoral bodies, determining on which of the wires of the high or high voltage overhead line a short-circuit to ground occurred, allowed the introduction of a single-phase automatic re-activation.

Inclusion of synchronous generators for parallel operation is also entrusted to automation. Inclusion of the generator in the network can be accompanied by shocks of the equalizing current and active power on the generator shaft, as well as by more or less prolonged swings. These undesirable phenomena result from the fact that the rotational speed of the switched-on generator is different from the synchronous speed of the power system generators, and the voltage at the terminals of the excited generator is from the voltage on the bus bars of the power plant. Therefore, to enable the synchronous generator to work in parallel with other operating generators of a power plant or grid, it must first be synchronized. Synchronization is the process of equalizing the rotational speed and voltage of the generator to be switched on with the rotational speed of the operating generators and the voltage at the power plant, as well as the selection of the corresponding time for the impulse to switch on the generator switch. In practice, two methods of synchronization were widely used: precise synchronization and self-synchronization.

When the generator is turned on in the way of precise synchronization, the following conditions must be fulfilled: the absolute value of the voltage of the generator to be switched on and the voltage of the network; equality of the angular rotation speed of the generator (or frequency) to be switched on and the angular speed of rotation of the power system generators (or frequency); coincidence in phase of the generator voltage vectors and the mains voltage at the moment of switching on the circuit breaker.

The next type of automation are devices for automatically changing the transformation ratios of transformers. The automatic change in the transformer ratio of power transformers is made to maintain a certain voltage level at the terminals of electric power consumers. The change in the transformation ratio by switching the tapping of the windings by the switching device takes place abruptly. A gradual change in the coefficient of transformation by changing the magnetic state of the magnetic circuit by its magnetization is sometimes performed for small power transformers intended for feeding a special load.

Application of the specified automatic systems allows:

- prevent the development of many accidents, reduce their total number, and also reduce the time of outage of electrical installations and idle mechanisms;
- reduce the number of maintenance personnel and transfer to work without regular maintenance a large number of electrical substations;
- to increase labor productivity.

The main task of automation of the systems under consideration is to increase the reliability of power supply to consumers.

Automation devices are presented with a number of requirements, among which can be identified such as accuracy, high reliability and ease of use.

Long-term operation of many systems in the absence of permanent duty personnel necessitates a significant increase in their reliability, the introduction of control of serviceability and simplification of maintenance, in particular, repair.

To this we can add the following statement that at the moment leading automation specialists are developing new automation devices designed to improve the quality and improve the reliability of the electric power industry.

МЕТОДИ АДМІНІСТРАТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Черниш Я.В., Харківський національний технічний університет сільського господарства імені П. Василенка
Научний керівник – Голованова А.Е.

Однією зі складових ефективного функціонування підприємства – є професійно організоване управління. Про це говорять фахівці та дослідники теорії і практики адміністративного менеджменту, як зарубіжні, так і вітчизняні. На жаль кризові ситуації, які відбуваються в економічній та соціальній системах економіки, змушують пристосуватися організації до певних змін зовнішнього середовища, які зумовлюють зміни в процесі формування, функціонування та розвитку діяльності організації. Іноді це призводить до хаотичності управління. А отже проблеми, які виникають перед організацією неможливо вирішити без досконалих знань і вмінь застосовувати методи адміністративного менеджменту.

Основну роль при реалізації функцій адміністративного менеджменту відіграє застосування ефективної системи методів розробки, ухвалення та реалізації змісту адміністративних операцій. Про це засвідчує обґрунтування, виокремлення і розвиток більшості поширених теоретичних і практичних класифікацій адміністративних (організаційно-стабілізуючих, організаційно-розпорядчих і дисциплінарних) методів. Зазначені методи є основним інструментом створення, функціонування і розвитку організації, що реалізовується у широкій палітрі формалізованих методів побудови і здійснення адміністративних дій. Адміністративні методи управління – це організаційно-розпорядчі методи, що охоплюють відносини у сфері управління організацією і є сукупністю прийомів, впливів, які базуються на використанні об'єктивних організаційних відносин між людьми та загальноорганізаційних принципів управління. Це методи, що ґрунтуються на силі та авторитеті влади, тобто наказах, постановах, розпорядженнях, вказівках, інструкціях, і дають змогу регламентувати діяльність, забезпечують організацію нормативами й підтримують трудову дисципліну. Загалом систему адміністративних методів можна охарактеризувати як сукупність двох рівнозначних елементів, які впливають на структуру управління (регламентація діяльності, нормування в системі управління) і на процес управління (підготовка, прийняття, організація виконання і контроль за управлінськими рішеннями). Організаційний вплив на структуру управління здійснюється здебільшого шляхом організаційного регламентування, нормування, організаційно-методичного інструктування і проектування. Вплив на процес адміністративного менеджменту забезпечують методи розпорядчого впливу керівника на колектив загалом і особистість зокрема. Характерними особливостями адміністративних методів управління є: - пряма вплив на керований об'єкт шляхом встановлення його повноважень (прав і обов'язків); - односторонній вибір суб'єктом управління найближчої та кінцевої мети, завдань управлінського процесу, порядку, термінів його виконання об'єктом, ресурсного забезпечення, умов виконання завдань на кожному конкретному етапі; - юридична обов'язковість актів управління (указів, постанов, рішень, розпоряджень, наказів і резолюцій), невиконання яких розглядається як порушення